

Predica de la Zürich

Duminică, 30 iunie 2019, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ef. 1:3-23 (...)**.

Bun venit tuturor! Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeuului nostru că ne putem aduna împreună pentru a asculta Cuvântul lui Dumnezeu. O spun liber și deschis, deja am primit predica citită din Ef. 1, într-un singur capitol au fost atinse și tratate toate temele: alegerea, alegerea înaintea întemeierii lumii, Sângele care a fost vărsat pentru noi, Sângele noului legământ, într-un singur capitol a fost spus totul, chiar și pecetluirea cu Duhul Sfânt pentru ziua răscumpărării noastre. O Evanghelie deplină, o mântuire deplină. Îi aducem mulțumire Domnului pentru aceasta. Domnul să ne binecuvânteze pe toți cei ce suntem aici și pe toți cei ce urmăresc vestirea în direct.

Da, a fost minunat cum a călăuzit Domnul în adunările din România. Adunarea de duminică va intra în istoria mântuirii. Dintr-o dată Domnul mi-a dat gândul că trebuie să fie citite predicile fratelui Branham. Propovăduirea mea nu este o propovăduire despre morală, despre îmbrăcăminte, păr și alte lucruri personale. Dar fratele Branham a prezentat toate aceste lucruri, a adus totul în vestire. De aceea avem și aici masa cu predicile lui. La sfârșitul adunării de duminică a trebuit să accentuez versetele biblice unde este spus: *„vei fi mântuit tu și toată casa ta”* (Fapte 11:14). Ca să se împlinească că: *„făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru”* (Fapte 2:39). Apoi m-am adresat tinerilor. Au fost peste 900 de oameni adunați și aproximativ 300 dintre ei au venit în față. Au curs multe lacrimi. Cu adevărat Domnul a dăruit har. A fost o străpungere, a fost puternic. Îi aducem mulțumire Domnului pentru că acolo încă este posibilitatea să fie propovăduit scumpul și prețiosul Cuvânt al lui Dumnezeu. Așa cum fratele nostru Jean

Lambert a citit din Apoc. 5, El a răscumpărat oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam.

Permiteți-mi să mai spun și acest lucru. Cele două cântări cântate au fost foarte puternice, potrivite și croite pentru ziua de astăzi: atunci când Domnul îi cheamă pe ai Lui. Aici este un punct. Frați și surori, cine aude acum glasul Lui, cine aude acum ultimul mesaj, ultima chemare, și crede din inimă acela va auzi glasul Lui și atunci când El va reveni pentru a-i lua pe ai Săi în slavă. Suntem mulțumitori din inimă și pentru toate cântările pe care le cântăm împreună ca Biserică. Ce privilegiu, ca într-o lume sucită și pervertită, să primești trecere înaintea lui Dumnezeu, să recunoști ceasul și ziua, să recunoști mesajul și mesagerul, și să ai parte de ceea ce Dumnezeu va face la final, la sfârșitul timpului de har. Suntem mulțumitori că noi putem da mărturie despre trăiri pe care Domnul le-a dăruit prin har, ca să primim din nou curaj, să purtăm mai departe Cuvântul Lui sfânt și scump. Din Cuvântul citit din Efes. 1 am auzit totul.

Iubiții mei frați și surori, Domnului nostru Îi aducem slava și mulțumirea pentru tot. Vă rog frumos primiți-o prin credință. Noi trăim într-o perioadă de timp biblică. Pe cât de sigur a existat un Moise care a scos și călăuzit poporul afară pe baza făgăduinței: „După patru sute de ani vă voi scoate afară” (Gen. 15:13-14), pe atât de sigur a avut loc după aceea ieșirea afară. „Lasă pe poporul Meu să plece”, „Lasă pe fiul Meu întâi născut să plece, ca să-Mi slujească” (Ex. 4:23). Apoi s-a împlinit. După aceea, sub Iosua: „Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise”(Ios. 1:5); și în vers. 11: „Pregătiți-vă merinde/Depozitați alimente, căci peste trei zile veți trece Iordanul acesta ca să mergeți să cuceriți țara făgăduinței”.

O dată, ieșirea afară pe baza făgăduinței. Apoi, a doua parte: introducerea, intrarea în realitatea divină. Făgăduințele care au fost date și-au găsit împlinirea, prin har. Și acest lucru l-am putut spune mereu și mereu, prin har, că Domnul a vorbit și a dat călăuziri, iar pentru aceasta suntem mulțumitori din inimă.

A trebuit să mă gândesc și la aceasta. Atunci când fratele Branham era în rugăciune în Sabino Canyon, dintr-o dată el a ținut o

sabie în mâinile lui și a spus: „Eu nu știu de unde a venit”. Era o sabia cu două tășuri. El a zis: „Aceasta este sabia unui împărat”. Sabia era împodobită. Iar răspunsul a fost: „Nu este sabia unui împărat, ci este sabia Împăratului”.

Frați și surori, spun acest lucru spre lauda Domnului. Mi-au fost spuse cuvintele: „Robul Meu, Eu am pus sabia Mea în mâna ta”. Nimeni nu-și poate da seama ce înseamnă așa ceva. Din cerul senin, fără să știu, fără să-mi dau seama ce va veni. Apoi: „Eu am pus sabia Mea în mâna ta”. Voi știți despre trăirile în legătură cu 2 Tim. 4.

Vom citi câteva versete biblice. Scumpii mei frați și surori, doresc ca noi toți să devenim mulțumitori că în această generație, în ultima perioadă de timp înaintea revenirii lui Isus Hristos, Dumnezeu a vizitat această generație prin har și S-a îngrijit ca Cuvântul Său adevărat și sfânt, să fie propovăduit cu teamă și respect, cu adevăr și sinceritate. Și toți aceia care au căpătat har înaintea lui Dumnezeu îl vor primi și-l vor crede din toată inima.

Doar ca o observație cu privire la cântarea referitoare la Mirele care va reveni. Închipuiți-vă că există un frate în Africa care are o mare adunare. Dintr-o dată el a auzit de o învățătură care vine din Statele Unite care spune că „Domnul coboară deja pe pământ și că aici are loc nunta, iar ospățul nunții va avea loc după aceea”. Autoritatea divină a Cuvântului sfânt spune până în ultimul capitol al Apocalipsei, „*Și Duhul și Mireasa...*”. Nu „Duhul și Soția”! Înainte de nuntă este Mireasă, iar după nuntă este Soția. În Sfânta Scriptură, în Apoc. 22:17 este scris: „*Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!»*”. Dacă mai înainte a avut loc nunta, atunci este soție, femeie. (De curând fratele s-a pocăit în mod public de învățătura aceasta- <https://youtu.be/jOoYgpli9vw> - n.r).

Scumpii mei frați și surori, eu nu pot suporta nicio răstălmăcire, nu deloc, absolut deloc. Pentru mine Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu în vecii vecilor. Până astăzi noi n-am dat mai departe nicio singură interpretare, ci am propovăduit doar Cuvântul scump și prețios.

Privitor la Israel, permiteți-mi să citesc pe scurt din prorocul Țef. 3:14-19: „*Strigă de bucurie, fiica Sionului! Strigă de veselie,*

Israele! Bucură-te și saltă de veselie din toată inima ta, fiica Ierusalimului! Domnul a abătut de la tine pedepsele tale, a îndepărtat pe vrăjmașul tău; Domnul, Împăratul lui Israel, este în mijlocul tău; nu trebuie să te mai temi de nici o nenorocire! În ziua aceea se va zice Ierusalimului: Nu te teme de nimic! Sioane, să nu-ți slăbească mâinile!

Domnul Dumnezeuul tău este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; Se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui și nu va mai putea de veselie pentru tine. Voi strânge pe cei întristați, care sunt departe de adunarea sfântă, pe cei ieșiți din sânul tău, asupra cărora acum apasă ocară. Iată, în vremea aceea, voi lucra împotriva tuturor asupritorilor tăi; voi izbăvi pe cei șchiopi și voi strânge pe cei ce au fost izgoniți, și îi voi face o pricină de laudă și de slavă în toate țările unde sunt de ocară acum”.

Domnul Dumnezeu va repara toată paguba. Cum este scris în vers. 20: „În vremea aceea, vă voi aduce înapoi; în vremea aceea, vă voi strânge; căci vă voi face o pricină de slavă și de laudă între toate popoarele pământului, când voi aduce înapoi pe prinșii voștri de război sub ochii voștri, zice Domnul („când voi întoarce soarta voastră sub ochii voștri, așa a făgăduit Domnul” – lb. germ.)”. Ceea ce a făgăduit El pentru Israel se va întâmpla cu Israel.

Nu știu dacă am spus acest lucru ultima dată. Ambasadorul Israelului la ONU, Danny Danon, înaintea întregii Adunări a Națiunilor Unite, a fost întrebat de ambasadorul Germaniei: „Cum pretindeți că Israelul este patria voastră?”, aceasta a fost o întrebare potrivită. Iar acest israelit credincios a avut Tora, biblia cu el, și înaintea întregii adunări a ridicat biblia și a spus: „Acesta este Certificatul. Aici avem făgăduințele lui Dumnezeu că țara ne-a fost dată nouă”. Puternic! Înaintea adunării Națiunilor Unite a ținut biblia sus și a zis: „Acesta este Certificatul lui Dumnezeu pe care Domnul ni l-a dat, că aceasta este țara noastră”.

Scumpii mei frați și surori, noi avem Certificatul nostru. Dumnezeu a încheiat un legământ nou cu noi și tot ceea ce este scris aici este valabil până la sfârșit, este Testamentul pe care Dumnezeu ni

l-a lăsat, Certificatul. Voi știți că există un certificat de naștere. Un certificat de naștere este o confirmare că s-a întâmplat ceva. Aici avem confirmarea că Domnul Și-a vărsat scumpul și sfântul Său Sânge pentru a ne răscumpăra, să ne dăruiască mântuirea deplină, să ne primească pe noi ca fii și fiice ale lui Dumnezeu și să ne pregătească pentru veșnicie, așa încât noi vom petrece veșnicia cu El.

Scumpii mei frați și surori, de aceea Cuvântul lui Dumnezeu îmi este atât de prețios, atât de valoros. Și așa cum a scris și Petru, noi nu introducem nimic, ci avem Cuvântul profetic făcut și mai tare, Cuvântul de învățătură, Cuvântul evanghelistic, totul ne stă la dispoziție. Fie că este în legătură cu partea evanghelistică, fie că este în legătură partea de învățătură sau profetică, cu atât mai mult ne stă la dispoziție. Totul este scris aici în Testament, în Certificatul divin pe care noi îl avem prin har. De aceea scumpii mei frați și surori, noi am primit harul să fim aduși înapoi la început.

Așa cum în Lc. 1:16-17 este scris despre Ioan Botezătorul că el avea să înfățișeze Domnului un popor bine pregătit, tot așa, din norul supranatural, Domnul Dumnezeu i-a dat însărcinarea fratelui Branham și i-a spus că mesajul dat lui va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Cu adevărat stăm în însărcinarea directă a Dumnezeului Celui viu, conform planului de mântuire al lui Dumnezeu, aducem acest mesaj fondat doar pe Biblie. În Sfânta Scriptură avem chemarea afară, pregătirea, separarea, învățătura, îndemnurile, avem totul și primim totul.

În 2 Tim. 3 direct în vers. 1 este scris: „Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudaroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți...”. Voi puteți citi mai departe. Aici a fost scris tot ce se petrece în timpul sfârșitului. Noi am mulțumit Domnului de fiecare dată că a dăruit har, pentru chemarea afară, separare și că întreaga familie este credincioasă. Noi nu putem face nimic pentru aceasta, dar putem crede că, Cuvântul lui Dumnezeu se va împlini și în viața noastră.

Apoi, lucrul principal este scris în 2 Tim. 4. Aici, apostolul a făcut ceva neobișnuit, iar după aceea a și scris-o. Citim din 2 Tim. 4:1,

(tr. Menge): „*Te îndemn stăruitor, (ca pe o persoană care stă în fața judecătorului sub jurământ), înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții și pentru arătarea și Împărăția Sa:...*”. Acum vine: „*propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp*” (vers. 2). La timpul potrivit sau nepotrivit.

Puteți voi înțelege acest lucru de aici? Un bărbat cu o trimitere divină îl pune sub jurământ pe Timotei care era împreună lucrător cu el: „*Te îndemn stăruitor*”. Îl pune sub jurământ: ca să propovăduiască doar Cuvântul. Apoi spune că va veni vremea când oamenii nu vor mai putea suporta învățătura sănătoasă și tot ce se va întâmpla după aceea. „*Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor*”(vers. 3).

Mi-a devenit din nou mare că Domnul mi-a spus acest verset biblic cu adevărat: „Robul Meu, trezește-te și citește 2 Tim. 4”. Iar aici, sub jurământ: „*Te îndemn stăruitor, (ca pe o persoană care stă în fața judecătorului sub jurământ), înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții...: propovăduiește Cuvântul*”. Niciodată o interpretare! Niciodată o tălmăcire! Ci propovăduiește Cuvântul original, așa cum a ieșit din gura lui Dumnezeu. Iar acest lucru s-a întâmplat în toți anii, prin har. Îi aduc mulțumire Domnului că nu este o învrednicire de-a mea, ci este harul pe care El îl dăruiește aceluia care poartă Cuvântul Lui. Iar El veghează asupra Cuvântului Său și asupra purtătorului Cuvântului Său.

Dați-vă seama, Moise a fost trimis de Dumnezeu și a dat mai departe cuvintele lui Dumnezeu, iar apoi ele au fost puse în chivotul legământului. Iar chivotul legământului a fost pus pe umărul preoților și doar după aceea au trecut Iordanul. Același lucru se întâmplă acum. Conform Mat. 24:45-47, hrana depozitată este acum distribuită. Și acest lucru i-a fost arătat fratelui Branham într-un exemplu foarte clar, cum el a purtat coșuri cu diferite alimente și roade și le-a depozitat pe rafturi.

Scumpii mei frați și surori, alimentele care sunt depozitate pe rafturi încă nu sunt servite pe masă. Doar după după aceea hrana depozitată este preparată și adusă, servită în mod corect, pentru ca totul să fie cu gust și distribuit în ordine. Acest lucru s-a întâmplat cu adevărat: depozitarea a ceea ce a vorbit și a descoperit Dumnezeu. Acest lucru l-am spus deseori: noi n-am fi avut nicio orientare, n-am fi avut niciun mesaj dacă Domnul Dumnezeu nu l-ar fi trimis pe robul și prorocul Său. Îi aducem mulțumire Domnului. Din prima zi eu am știut că acesta este un bărbat al lui Dumnezeu. Astfel că noi suntem mulțumitori din inimă că avem parte de ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp, avem o parte directă deplină de acest lucru, prin har. Lucrăm din însărcinarea lui Dumnezeu, dăm mai departe ceea ce Domnul ne-a încredințat nouă și a fost descoperit din Cuvânt, prin slujba fratelui Branham. Acest lucru îl putem spune deseori: eu mă bucur de fiecare dată când aici în acest loc de adunare din Zürich văd masa cu toate predicile fratelui Branham.

Am spus-o nu demult. Atunci în 2 aprilie 1962 când Domnul mi-a dat însărcinarea, eu n-am știut nimic, habar n-am avut ce se va întâmpla. Voi cunoașteți mărturia mea. Apoi: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia curând. Eu te voi trimite în alte orașe să propovăduiești Cuvântul Meu”. Voi cunoașteți partea a doua: „Va veni o mare foamete. Atunci tu vei sta în mijlocul poporului și vei împărți hrana”. Apoi a doua oară: „Robul Meu, să nu fondezi biserici locale!”. Apoi a treia oară: „Robul Meu, să nu publici niciun caiet de cântări pentru că acesta este semnul unei denominații”.

Credinciosul Dumnezeu care a dat însărcinarea, dă călăuziri directe cum trebuie aplicate, ce trebuie să fie făcut și ce să nu fie făcut. Îi aducem mulțumire Dumnezeului Celui viu căci cu adevărat El S-a îngrijit pentru tot. Cu o inimă sinceră înaintea Dumnezeului Celui viu putem spune și da mărturie că în această ultimă perioadă totul este restituit, totul este adus înapoi în starea corectă, rânduiala divină este reasezată din nou în Biserică. Domnul devine Capul nostru și din nou se poate împlini că Dumnezeu a pus în Biserică: apostoli, proroci, păstori, învățători și evangheliști.

Tocmai acum scriu despre această temă. Dacă este vorba de o însărcinare care trece peste ceea ce trebuie să se întâmple în Biserică, care este în legătură cu planul de mântuire al lui Dumnezeu, atunci în Sfânta Scriptură găsim cuvântul „rob”. În Rom. 1:1 Pavel s-a prezentat ca rob: „*Pavel, rob al lui Isus Hristos*”. Iacov, Petru, Iuda și toți ceilalți apostoli și proroci s-au prezentat ca niște robi ai lui Isus Hristos. De ce? Pentru că ei n-au avut doar o însărcinare pentru o biserică locală. Ci ei au avut o însărcinare care includea ceea ce este în legătură cu planul de mântuire al Dumnezeului nostru pentru întreaga Biserică de pe tot pământul, iar în acest timp noi putut trăi acest lucru, prin har. Așa cum este scris în Amos 3:7: „*Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci*”. Un rob primește ceea ce are de făcut, un rob primește însărcinări directe și anume ceea ce trebuie să facă el în zilele vieții sale.

Noi suntem mulțumitori că în ziua mântuirii Domnul ne-a dăruit har să recunoaștem perioada de timp în care trăim. O spun sincer. Cine scapă acum să primească prin credință ultima chemare, acela nu va avea parte de răpire. Numai acela care aude ceea ce are de spus bisericilor Duhul. Așa cum am citat din Apoc. 22:17, „*Duhul și Mireasa zic: «Vino!»*”. Cine nu face parte din Mireasă nu va putea spune ce are de spus bisericilor Duhul. Îi mulțumim Dumnezeului nostru că avem confirmarea că noi, ca Biserică Mireasă, am auzit glasul Mirelui ceresc, ne-am dedicat viața Domnului și putem spune: „Acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos Își trăiește viața Lui prin mine, prin noi”.

Așa cum am citit aici, Pavel i-a cerut lui Timotei sub jurământ să propovăduiască doar Cuvântul. Știți ce înseamnă să îndeplinești o însărcinare a lui Dumnezeu fără compromisuri? Cu adevărat să faci ceea ce a poruncit Domnul. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu.

Scumpii mei frați și surori, să cuprindem despre ce este vorba acum. Există două așa zise categorii în cadrul mesajului timpului de sfârșit. O categorie sunt fecioarele chibzuite, înțelepte care cred doar ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, îl primesc, îl trăiesc și se încred în Domnul. Ceilalți, nechibzuiții, din păcate, sunt frații care

interpretează afirmațiile fratelui Branham. Aceasta o spun cu o mare durere, dar este adevărul. Nicio singură învățătură greșită rătăcitoare nu se referă la Sfânta Scriptură. Toți frații care împrăștie aceste învățături greșite sub titlul „Mesajul timpului de sfârșit” se referă doar la citatele fratelui Branham. Niciun învățător care duce în rătăcire nu se referă la Sfânta Scriptură. În tot ceea ce afirmă, ei se referă doar la citatele fratelui Branham. Aceasta este marea diferență. Noi ne referim doar la Sfânta Scriptură și ceea ce a spus fratele Branham noi o aducem înapoi în Sfânta Scriptură și spunem ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său.

De pildă, cum am amintit înainte, cu adevărat fratele Branham a făcut această afirmație: „Acum are loc nunta, iar ospățul va avea loc în cer”. Dar ceea ce a vrut să spună este: „Acum are loc unirea invizibilă a Mirelui cu Mireasa, în Duhul. Apoi, noi împreună, vom fi la Domnul”. Nu știu dacă o spun chiar potrivit. Începând din anul 1958, în Krefeld am avut cel puțin 200 de nunți, și fiecare cununie era în legătură cu o cină, în aceeași zi, în același loc; totul s-a întâmplat într-o zi. Așa va fi și în slavă. „Mireasa Lui s-a pregătit”.

Dacă ați ști ce durere mă lovește de fiecare dată când frații iau citatele fratelui Branham și făuresc o învățătură greșită din acestea! Eu nu sufăr doar pentru că sunt în vârstă, ci am o mare durere, zi și noapte, pentru că sunt atâtea interpretări. Aș putea face o listă întreagă. Oamenii urmează un om care n-are nicio însărcinare, n-are o trimitere, și el spune: „prorocul a zis..., prorocul a zis...”.

O mai spunem o dată. Așa cum Pavel l-a luat pe Timotei și l-a pus sub jurământ înaintea Domnului Dumnezeului Celui viu, tot așa eu iau acest Cuvânt pentru mine, însărcinarea sfântă: să propovăduiesc doar ceea ce pot propovădui din Sfânta Scriptură. Cum am spus deja, în Cuvântul de la început, din Efes. 1 am auzit o predică întreagă. Vă pot ruga ca acasă să citim încă o dată întregul capitol? Despre alegerea dinainte, despre tot ceea ce a intenționat Dumnezeu în planul Său de mântuire și ceea ce împlinește El în timpul nostru, prin har. O spunem acum înaintea Feței lui Dumnezeu. Noi am primit har, am auzit

chemarea și putem spune: Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul. Cuvântul scris a devenit un Cuvânt descoperit, viu.

Și acest lucru în legătură cu pecetluirea pe care l-am citit din Ef. 1:13, Domnul va pecetlui doar conținutul divin. El nu-și va pune niciodată pecetea Lui pe o învățătură rătăcitoare, niciodată, niciodată. Unul este Duhul Adevărului, iar celălalt este duhul mincinos, duhul înșelător. Și nicio minciună nu-și are originea în adevăr, minciuna își are originea în toate interpretările. De aceea Domnul Dumnezeu a trasat o linie dreaptă de delimitare. Unul este Duhul Adevărului, celălalt este duhul înșelător al minciunii.

Îi mulțumim Domnului nostru. Împreună ridicăm pretenția înaintea Feței lui Dumnezeu, ca o gloată răscumpărată prin Sânge, aleși înainte de întemeierea lumii, hotărâți să vadă slava lui Dumnezeu, că noi, sămânța Cuvântului, am primit în noi doar sămânța, și fiecare sămânță va aduce rod după soiul ei. Atât de sigur cum noi am semănat doar sămânța Cuvântului tot atât de sigur va răsări doar sămânța Cuvântului și când va avea loc recolta va fi un lan de grâu copt care apoi va fi recoltat, așa cum deja Ioan Botezătorul a propovăduit.

Să-i mulțumim Domnului pentru harul pe care ni l-a dăruit, să-I mulțumim pentru răscumpărarea isprăvită, pentru Cuvânt, pentru har, să-I mulțumim că ne-a chemat afară, ne-a separat, ne-a curățat, ne-a lămurit, așa cum este scris în prorocul Daniel: „*Mulți vor fi curățați, albiți, separați și lămurii*” (Dan. 12:10). Cu adevărat, ca niște fecioare curate, ca o Mireasă curată Îl vom întâmpina pe Mire, spălați în Sângele Mielului, sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu, pecetluiți cu Duhul Sfânt pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Nu trebuie s-o mai repet, dar voi nu vă puteți da seama ce înseamnă pentru mine aceste trăiri supranaturale. Trăirea cu lanul de grâu copt pe deplin, și apoi trăirea cu răpirea. Gloata îmbrăcată în alb a fost ridicată sus, toți erau tineri între 16 și 18 ani. Scumpi frați și surori, lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit

Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. Cum a spus Domnul: „*Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu*”. Gloatelor le-a vorbit în pilde. Dar ucenicilor le-a spus: „*Vouă v-a fost dat să cunoașteți și să înțelegeți aceste taine*”. Apoi le-a spus: „*Ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!*”.

Scumpii mei frați și surori, să primim mulțumitori ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit. N-a fost decizia ta sau a mea. A fost decizia lui Dumnezeu căreia noi i-am spus «Da». Noi credem că am fost aleși înaintea întemeierii lumii, ca acum să auzim ultimul mesaj divin și să ne trăim pregătirea noastră pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos. Pe cât de sigur suntem adunați astăzi aici și întreaga lume ne ascultă, pe atât de sigur Domnul ne-a dat nouă ultimul mesaj, ultima chemare, noi auzim chemarea, o credem și ne trăim pregătirea noastră, și Îl vom întâmpina pe Domnul, fără pată și fără zbârcitură. O mai spunem o dată. Spălați în Sângele Mielului, sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu. Nu tu sau eu o facem, ci este harul lui Dumnezeu. Dar noi o primim prin credință și Îi mulțumim Domnului pentru aceasta în Numele sfânt al lui Isus. Amin. Haideți să ne ridicăm.

Avem aici persoane care au o cerere de rugăciune înaintea lui Dumnezeu, pe care I-o putem aduce împreună Lui? Avem persoane care sunt de curând în mijlocul nostru care poate că au auzit astfel de lucruri de prima dată? Vă rog acceptați-o, primiți-o prin credință și atunci vi se va descoperi. Dacă avem necazuri, greutăți vă rog ridicați mâinile. Sunt necazuri? Da.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Ți-i aducem pe toți care au un necaz, o cerință, și Te rugăm confirmă-Ți Cuvântul Tău. Tu ești prezent. Noi o credem din toată inima și din tot sufletul. Și astăzi Cuvântul Tău nu se întoarce niciodată gol înapoi, ci împlinește scopul pentru care a fost trimis. În mod deosebit Ți-i încredințăm pe toți tinerii, ei au cele mai mari greutăți în această lume.

Iubite Domn, dăruiește har, pune brațele Tale binecuvântătoare asupra tuturor tinerilor, dăruiește har, ajută și binecuvântează. Ne rugăm deosebit și pentru toți cei în vârstă, dăruiește har, o, Doamne, dăruiește har și binecuvântează. Te rugăm și pentru noi toți,

binecuvântează peste rugăciuni și peste înțelegerea noastră. Împreună Îți mulțumim, iubite Domn, că Tu ai dăruit har ca, Cuvântul Tău sfânt, mesajul original al Noului Legământ, al Noului Testament, Certificatul nostru, poate fi purtat și astăzi pe întregul pământ. Fie ca toți ascultătorii, îndeosebi cei din America de Sud, să fie binecuvântați în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Iubite Domn, pe întregul pământ, din toate popoarele, din toate limbile și națiunile cheamă Tu afară pe gloata Ta răscumpărată prin Sânge și desăvârșește-Ți lucrarea în zilele noastre.

Binecuvântează Israelul, poporul Tău de legământ, ales, dăruiește har și ajută. Și aceasta Ți-o încredințăm Ție și știm că vei împlini fiecare făgăduință cu Biserica și în Biserică, cu Israelul și în Israel, iar aceasta în scurt timp.

Iubite Domn, noi așteptăm ca totul să se întâmple în timpul nostru, pentru că așa ai spus-o Tu: „Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri, ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea trupurilor voastre se apropie”. Noi vedem prorocia timpului de sfârșit, vedem ce se întâmplă între popoare, vedem totul. Chiar dacă astăzi n-am intrat în toate acestea, Doamne, noi vedem totul și Îți mulțumim că noi putem accentua lucrul principal: Cuvântul Tău sfânt, făgăduințele Tale pentru Biserica Ta. Îți mulțumim că Ți-ai ținut Cuvântul Tău, în ziua mântuirii i-ai trimis pe prorocii Tăi, înainte ca ziua Domnului să înceapă. Noi purtăm ultimul mesaj până la capetele pământului. Iubite Domn, Îți mulțumim, și pe deplin convinși putem striga: „Astăzi s-a împlinit această scriptură în fața ochilor noștri”. Îți mulțumim că noi ne putem aduna aici împreună pentru a asculta Cuvântul Tău scump și sfânt. Ție, atotputernicului Dumnezeu, Îți mulțumim pentru tot în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. Rămâneți în harul Domnului. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Dumnezeu să fie cu noi până ne vom revedea.